

[Forsvarsministeren.]

tære forsvar. Det har en betydningsfuld placering i vort samlede beredskab og er af overordentlig stor betydning for vor overlevelsessevne i krigstilfælde. Dets eksistens og styrke indebærer således en væsentlig aflastning såvel af de stående styrker som af mobiliseringsstyrkerne.

Jeg mener ikke, den stedfundne udvikling har ændret hjemmeværnets betydningsfulde placering som et led i det militære forsvar. Med den våbentekniske udvikling, der har fundet sted i de senere år, er dets betydning snarere vokset. Mulighederne for at landsætte styrker bag felthæren eller på og bag vore kyster er blevet stærkt forøget, ikke mindst efter helikopterens fremkomst på krigsskuepladserne. På grund af hjemmeværnets allestedsnærværelse vil netop dette være i stand til hurtigt og effektivt at blive indsat mod sådanne styrker. Hurtigheden kommer bl. a. deraf, at hjemmeværnsfolkene opbevarer deres våben og ammunition hjemme.

Jeg skal ikke komme længere ind på disse betragtninger. Hvis forslagsstillerne ønsker et udvalg, vil jeg derimod meget gerne komme med yderligere oplysninger, der kan understrege betydningen af hjemmeværnets rent militære opgaver.

Men hertil kommer, at hjemmeværnet også står som et udtryk for viljen til at forsvare sig, og alene herved bidrager det på afgørende måde til at skabe troværdighed om forsvaret og om, at man vil anvende forsvaret i en given situation. Dermed medvirker det stærkt til at opfylde forsvarets primære mission: at forhindre, at krigshandlinger imod os overhovedet kan forekomme. Jeg synes også, at dette, at hjemmeværnet består af frivillige, er med til at understrege ikke mindst det sidste, jeg nævnte her. Dette, at så mange mennesker, de ca. 70.000, det her drejer sig om, vil anvende deres fritid til et forsvar, synes jeg fremhæver hjemmeværnets betydning.

Det forslag om nedlæggelse af hjemmeværnet, som hr. Morten Lange og partifæller har fremsat, vil derfor ikke efter regeringens opfattelse være acceptabelt, hvad forslagsstillerne vel heller ikke havde ventet. Hvis vi fulgte forslagsstillerne, ville det medføre, at vi skulle fremsætte andre lovforslag her i

tinget om, hvad der skulle erstatte hjemmeværnet og udgøre et andet lokalforsvar, og det ville igen betyde, at vi ville få stærkt forøgede forsvarsudgifter, idet hjemmeværnet jo er et værn, der er billigt, set på baggrund af dets betydning og hele effektivitet. I indeværende finansår anvendes ca. 90 mill. kr. til hjemmeværnet. Det vil sige, at kun 3 pct. af de samlede forsvarsudgifter anvendes til dette formål. Derfor mener jeg ikke, der er noget rimeligt i at tale om, at man kunne opnå besparelser ved at nedlægge hjemmeværnet — medmindre man med dette forslag ville nedlægge hele forsvaret, for så må jeg selvfølgelig erkende, at der ville være besparelser forbundet med det. Men så er jeg tilbage i det, som jeg regnede med at vi ikke skulle diskutere ved denne lejlighed.

Det fremsatte forslag må på denne baggrund betragtes som urealistisk, og det er også i strid med regeringens sikkerhedspolitik. Hjemmeværnet er efter min opfattelse en uundværlig del af vort samlede forsvar, og regeringen kan derfor ikke medvirke til gennemførelse af forslaget.

Kjeld Olesen: Det er velkendt, at socialistisk folkeparti ønsker forsvaret afskaffet — vi skal afruste. Men jeg synes alligevel, det er en ejendommelig måde, det konkrete forslag kommer frem på, og et ejendommeligt tidspunkt. Jeg synes i og for sig også, at nogle af begrundelserne er ejendommelige. Man kan spørge: hvad bliver det næste? Vil man til næste år foreslå, at søværnet skal afskaffes? Vil man til næste år foreslå, at forsvaret skal nedlægges på Fyn? Vil man afskaffe kanoner over en vis størrelse, eller hvad bliver det næste? Man kunne efter min mening lige så godt have skrevet i fremsættelsen: „Dette forslag fremsættes, fordi kommunisterne har været der. Når de taler ilde om hjemmeværnet, må vi også gøre det, og så skal vi helst give den en tand til.“

Jeg kan ikke lade være med ved første behandling af dette forslag at tænke tilbage på en lejlighed sidste år, hvor en partifælle til hr. Morten Lange stod på denne talerstol og kom med meget forargede bemærkninger om socialdemokratiet som oppositionsparti, så forargede, at det var gribende at høre på, især for regeringspartierne ordførere. Når jeg ser dette forslag, så rinder den tanke mig